

Розановъ и Рудановски. Отъ тукъ съ Мосолова и други на „Опытъ“. На 3 ч. заминаха тримата генерали, Груичъ и Ладжински съ катеръ до Русчукъ. Азъ съ Мосолова се прибрахме въ парахода да спимъ.

2/14 юлий, четвъртъкъ. Сутринта Стоиловъ и Хитрово излѣзоха вънъ. На 10 ч. имаше съветъ у княза съ Логвеновъ, Ремлингенъ и Ползиковъ за жандармерията, азъ четохъ своя проектъ. После комисаритъ бѣха у княза, съвещание за десетъка, мнението на народнитъ представители по него, въ натура или въ пари, тежъкъ въпросъ. Писахъ разни официални телеграми. Привършениятъ запасъ отъ хартия на парахода. Déjeuner съ закъснѣлитъ. Свищовъ не можахъ дори и да видя, освенъ при официалнитъ случаи. Подиръ обѣдъ спяхъ. На 5 ч. имаше молебствие при паметницитъ. Князътъ съ цѣлата свита (освенъ Стоиловъ и Riedesel) отидоха на коне за $\frac{3}{4}$ ч., азъ съ Конкевичъ съ катера за $\frac{1}{4}$ ч. Вече отъ обѣдъ е пълно съ лодки съ турци лодкари, всичко е набито, заминаха за тамъ. Wallace подиръ обѣдъ бѣше приетъ отъ княза, разговаряха на палубата. Два паметника, помежду имъ дере; Lehmterassen, isolierter Mamelon, Grabmonument [тераса отъ глина, изолирана могила, надгробенъ паметникъ] „Минскаго полка“ и пр. Присѣтствуваха около 2000 души, на Дунава имаше 16 лодки, фйтони, коне и т. н. Князътъ бѣше съ офицерството, гвардията и кавалерия. Молебствието отслужи екзархътъ, говорихъ съ него за македонскитъ училища (сумата) и за неговата заплата; следъ месецъ ще дойде въ София. После се отслужи и панихида за царя и падналитъ войници, на колѣне, възвишенъ моментъ високо надъ повърхността на бѣлия, мжтенъ Дунавъ, на историческото мѣсто следъ историческата минута — историята на нова България. Съ Конкевичъ слѣзохме долу. Катерътъ е на плиткото, Джабаровъ дойде съ насъ. Ето ти го Мосоловъ на конь на брѣга, князътъ отъ другия паметникъ, къмъ насъ, на ново на плиткото и пакъ напредъ. Кавалерията. Войската строена на мѣстото, гдето руситъ сж имали мостъ презъ Дунава; бѣлитъ дрехи на войницитъ. Напояване на конетъ и урѣ отъ тукъ и отъ лодкитъ. Хитрово веднага телеграфира за всичко това въ Петроградъ — Логвеновъ биде назначенъ за Flügeladjutant на Негово Височество. Вечеря. Хитрово говори много за церковния въпросъ, той и Йонинъ захванали акцията, която се свършила съ война. Причинитъ на войната. Екзархътъ и неговиятъ характеръ. Отношенията и помирението съ гръцката патриаршия, Кумани е за това помирение; руската идея за завладяване на гръцката патриаршия чрезъ българитъ. Логвеновъ бѣше на вечерята. — Kubeaffaire: Хитрово въ нѣкаква си нетрезва раздраженостъ се намѣси въ препирнята между младия офицеринъ Кубе и Конкевичъ, това ядоса княза. Останалитъ офицери бѣха всички като попарени.